

Концерт, присвячений Міжнародному жіночому дню 8 Березня

*Март играет,
На сосульках тени,
Неба зонт раскрылся голубой,
С Женским днем Вас –
Ласковым и звонким,
С добрым счастьем,
Радостью, весной!*

Такими рядками розпочалася концерт-на програма присвячена Міжнародному Жіночому Дню 8 Березня.

Ведучі свята Ляшенко Валерія (11-А клас) та Костіков Данііл (9-Б клас) підготували для вчителів, матерів та бабусь цікаві номери:

-зустріч з Оле-Лукойе, який виконував «замовлення» на гарні сни;

- виступ танцювальних колективів 8-А та 8-Б класів;

- ансамблю сучасного танцю під керівництвом Іванко Юлії (8-А клас)

- цікава історія від учнів 1-В класу, на тему «Що подарувати матусям на 8 Березня?»

- танець «Румба» у виконанні учениці 6-А класу Загребельної Софії;

Також прозвучали ніжні пісні

про матусю у виконанні учениць 4-А

класу Масленнікової Катерини, Голощипової Катерини, Сарвілової Катерини та Харченко Олександрри.

А пісня «Мама» у виконанні учнів 9-А класу Блинова Дмитра та Донця Романа зворушила усіх!

Васильєва Валерія 10-Б клас

Весняні приготування

З приходом весни учні та технічний персонал нашої школи облагороджують пришкільну територію. Адже не тільки учні, вчителі та батьки кожного дня йдуть до школи.

Мешканці мікрорайону люб-

лять гуляти у парку та поблизу школи.

Тому для гарного навчання, приємних прогулянок і весняного настрою ми робимо цю красу!

Сергєєва Марія 9-В

9 Березня - День народження Кобзаря

Його шанують в усьому світі. Його вірші вчать у дитячих садочках та школах. Його "Кобзар" перечитують на 35 мовах світу і встановлюють пам'ятники великому сину України.

На сьогоднішній день налічується 1384 пам'ятники Тарасу Шевченку у світі: 1256 в Україні та 128 за кордоном – у 35-ти державах. В Україні найбільше пам'ятників встановлено на Івано-Франківщині – 201, за нею йдуть Львівська (193), Тернопільська (165) та Черкаська (102) області.

За кордоном найбільше пам'ятників встановлено у Росії – 30 (10 пам'ятників та 20 меморіальних дошок),

Казахстані – 16, США – 9 та Канаді – 9, а також у Білорусії (6), Польщі (5), Молдові (4), Бразилії (3), Аргентині (3), Франції (3) та ін. Перший пам'ятник Т. Шевченку було відкрито у 1881 році до 20-річчя від дня смерті митця у м. Форт Шевченко (Казахстан) під керівництвом І.О. Ускова, який був комендантом Новопетровського укріплення, коли Шевченко перебував там на засланні. В Україні перший пам'ятник Шевченку (його погруддя) було встановлено у Харкові у садибі Алчевських у 1881 році.

Наш Харків

Найкращим пам'ятником в Україні вважається пам'ятник, встановлений у Харкові в 1935 році. Автори пам'ятника – скульптор Матвій Манізер і архітектор Йосип Лангбард. Відкриття відбулося 24 березня. Загальна висота пам'ятника більш ніж 16 метрів, фігура Шевченка—4,5 метра.

У плані монумент являє собою своєрідну архітектурну спіраль з 11 метровим тригранним пілоном з фігурою Тараса Шевченка всередині і виступами по колу, що оточують пілон, на яких розмістились 16 динамічних фігур, які за задумом автора проекту мали символізувати людей праці та їхню боротьбу за свої права. Друга група, що складається з робітника-шахтаря, колгоспника, червоноармійця та жінки-робфаківки, є уособленням тодішньої сучасності, тобто «вільної праці та молодості нової України».

Дегтярева Валерія 10-А

Він вистояв!

82 роки цей пам'ятник прикрашає наш Харків і є одним із символів міста. Але не всі знають, що пережив наш Тарас.

Цю історію мені розказала старенька сусідка, якій у 1943 році було 7 років. Харків захопили німці. Вони вивозили у Германію все, що їм подобалося: картини з художнього музею, рідкісні знахідки з козацьких курганів, паркові скульптури, а те, що не змогли вивезти, знищували. Довго придивлялися і до пам'ятника Кобзарю та планували розпилити його на фрагменти і вивезти до Германії. Був серпень, німці вже відчували, що доведеться залишити Харків, але як же бути з пам'ятником Шевченку? Розпилити вже не встигали і тому від злості стали його обстрілювати, намагаючись зіпсувати скульптуру. Але Тарас вистояв та дочекався визволення Харкова 23 серпня! Зараз ми можемо бачити сліди від фашистських куль—нагадування про сумні сторінки історії.

Прийдіть та переконайтеся самі!

Ткаченко О.В. педагог-організатор

Цього не може бути ?

Свято на честь числа "Пі"

Це досить оригінальне свято відзначають з 1988 року. Придумали його співробітники науково-популярного музею Експлораторіум, який знаходиться в Сан-Франциско.

Міжнародний день числа «Пі» відзначається 14 березня. Це досить оригінальне свято відзначають з 1988 року. Придумали його співробітники науково-популярного музею Експлораторіум, який знаходиться в Сан-Франциско.

Про число "Пі" всі ми дізнаємося ще в шкільні роки. Вивчаючи коло і його окружність, школярі уже в молодших класах знайомляться з математичною константою "Пі", яка виражає відношення довжини окружності кола до довжини його діаметра. Числовий вираз числа "Пі" нескінченний, але його прийнято приймати за 3,14 ...

Саме тому датою для святкування Міжнародного дня числа «Пі» був обраний 3 місяць і його 14 день. Також дане свято збігається з днем народження видатного вченого Альберта Ейнштейна.

Фахівці стверджують, що математичні розрахунки з використанням числа «Пі» проводилися ще при будівництві Вавилонської вежі. Але стародавні майстри недостатньо точно прорахували пропорції при будівництві, тому проект так і не був вдало завершений.

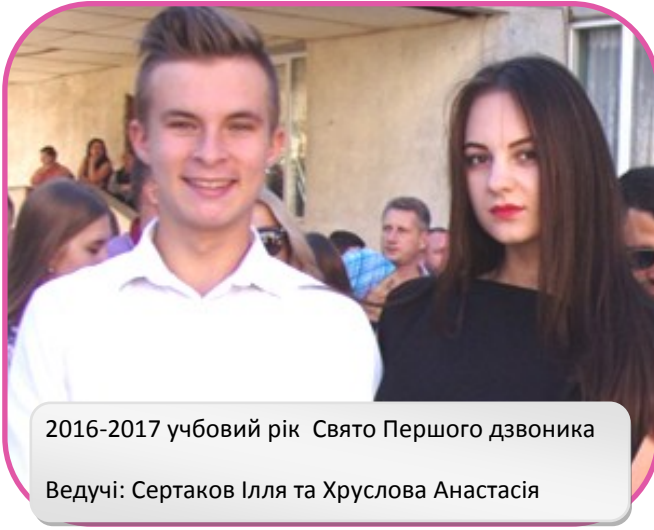
Святкування проводиться досить весело, незважаючи на те, що головними винуватцями урочистостей є серйозні математики.

У багатьох країнах на честь числа «Пі» навіть організують кулінарні поєдинки.

Цікаві факти числа Пі

1. Число «пі» також називають «круговою константою» або «константа Архімеда». Сьогодні «пі» найвідоміша математична константа в світі.
  2. Люди вивчають число «пі» вже протягом майже 4000 років. Історія числа «пі» сягає 2000 року до н.е., вавилоняни вираховували його як 3,125, а в стародавньому Єгипті його обчислювали як 3.143.
  3. Символ числа «пі» (π) регулярно почали використовувати в математичному сенсі лише останні 250 років.
  4. Ми ніколи не зможемо точно виміряти окружність або площу кола, тому що ми ніколи не зможемо точно визначити значення числа «пі» оскільки воно є ірраціональним числом, а це означає його цифри розраховуються безкінечно.
  5. Якщо розрахувати окружність Землі з використанням числа «пі» заокругленого до дев'ятого знаку після коми, помилка в результаті обчислення буде не більшою за 0,57 см на 30 000 км.
  6. День числа «пі» відзначається кожного року 14 березня, цю дату обрали тому що її запис нагадує заокруглене число пі 3.14.
- Цікавим також є той факт що саме 14 березня 1897 року народився Альберт Ейнштейн.

Ми відкриваємо таланти!

2016-2017 учбовий рік Свято Першого дзвоника

Ведучі: Сертаков Ілля та Хруслова Анастасія

У нашій школі проводиться багато різноманітних заходів. Зазвичай їх проводять вже «досвідчені» ведучі – учні 10-11х класів. Але час не стоїть на місці і треба готувати нову зміну. Впродовж вересня - березня на проведення шкільних заходів залучено ведучих-«новачків» з учнів 9-х класів, які планують навчатися і у 10-му класі. Це Мамедова Нармін, Певний Артем, Костіков Данііл –учні 9-Б класу, Кравченко Марія та Кузьміч Мілена (9-В клас), Савицька Поліна та Мігур Єлізавета – представники 8-А класу.

Що потрібно щоби стати ведучим? З цим пи-

танням ми звернулися до ведучої з «досвідом» Хруслової Анастасії, учениці 10-Б класу.

Журналіст: Анастасія, вже протягом 2-х років ти проводиш найголовніші та найвідповідальні шкільні заходи, розкажи з якими проблемами доводиться зіштовхуватися тобі, як ведучій?

Анастасія: Дякую за питання. Дійсно, це дуже відповідально! Адже свято Першого та Останнього дзвоника – найголовніші, на них ми запрошуємо шановних гостей, батьків, представників громадських організацій та мас-медіа. І від мене, точніше від того як я скажу ту чи іншу фразу залежить настрої та враження усіх, хто мене слухає.

Ж: Якими якостями повинен володіти ведучий?

А: По-перше, це чітка дикція. Дуже важливо розбірливо промовляти слова, щоб присутні розуміли тебе. По-друге, це правильна інтонація, від якої залежить в ЯКИЙ емоційний «колір» зафарбується фраза чи слово. Можна сказати «Добрий ранок!» ласкаво, а можна байдуже або навіть зі злістю.

Ж: Як цікаво! Хто ж розкрив тобі ці таємниці?

А: Я дуже вдячна Ігнат'євій Ірині Миколаївні – вчителю української мови та літератури. Саме вона навчила мене красиво говорити, висловлювати свої думки. Тому я брала участь у конкурсі ораторського мистецтва та посіла 2 місце серед 18 шкіл району. А ще, Ткаченко Оксані Володимирівні, нашому педагогу-організатору, яка навчила мене «правильної» інтонації. Було не легко, доводилося повторювати по декілька разів одне і теж речення, але все пішло мені на користь. Зараз я сама розумію, ЯК саме потрібно сказати, щоб було виразно та не «загубився зміст».

Ж: Ти не думала над тим, щоб проводити майстер-класи з підготовки ведучих?

А: Гарна ідея! Але, це дуже цікаво і водночас відповідально! Зараз бракує часу, але все ж готувати нове покоління треба!

Ж: Що ти побажаєш тим, хто буде пробувати свої сили в опануванні ролі ведучих?

А: Наполегливості, адже майстерність і досвід приходить з часом!

Ж: Дякуємо Анастасії та бажаємо нових конкурсів, перемог та цікавих заходів не тільки шкільного, а й міського рівня!

27 березня – Міжнародний день театру

Міжнародний день театру встановлений в 1961 році IX конгресом Міжнародного інституту театру (МІТ). Діяльність організації, згідно з її уставом, повинна бути спрямована на "зміцнення миру і дружби між народами, на розширення творчого співробітництва всіх діячів світу".

Театр - одне з напрямків мистецтва, в якому почуття, думки та емоції автора (творця, художника) передаються глядачеві або групі глядачів за допомогою дій актора або групи акторів на сцені. Це не просто професійне свято майстрів сцени, це свято мільйонів шанувальників театрального мистецтва.

До кінця 16 початку 17 століття на території України театральне мистецтво не було настільки розвинутим, як у країнах Західної Європи. Адаже ригористична (ригоризм – суворе, надмірно дріб'язкове дотримання яких-небудь моральних принципів) православна церква не допускала тих вільностей у своїй обрядності, які мали місце в латинській церковній обрядності, внаслідок чого там розвинувся церковний, а згодом і світський театр.

Але в Україні завжди існували передумови для виникнення самобутнього театру, бо український народ від найдавніших часів мав у своїх звичаях і обрядах зародки драми. З 11 століття відомі театральні вистави скоморохів, елементи театру були в церковних обрядах. Перші зразки драми у 16-17 столітті прилюдно виголошувалися учнями київських Братської та Лаврської шкіл. Важливими осередками розвитку релігійної драми у цей час були також Львівська братська школа та Острозька академія.

У 17-18 столітті широкого розмаху набули вертепи – мандрівні театри маріонеток, які виконували різдвяні драми та соціально-побутові інтермедії.

Із багатьох історичних джерел відомо, що старовинний Глухів (нині Сумська область) майже все 18 сторіччя був столицею Лівобережної України: спершу резиденцією гетьманів, а потім (1722-1727 рр.) – місцем перебування відомої Малоросійської Колегії.

Тому саме у столичному Глухові ще у 1 половині 18 століття козацька верхівка з метою організації культурних розваг та дозвілля почала створювати свої невеликі акторські трупи та оркестри інструментальної музики. Правда, тодішні гетьмани Іван Скоропадський, Павло Полуботок і Данило Апостол та високопоставлені представники козацької старшини у своїх розвагах переважно задовольнялись тим, що слухали зайжджих до Глухова російських та чужоземних митців. Про це свідчать записи відомого мемуариста того часу, генерального підскарб'я Якова Марковича, який вів протягом 50-ти років (1717-1767 рр.) свій відомий «Щоденник» – одне з найважливіших і найцінніших історичних джерел.

Найбільш широко розвинулось музичне і театральне життя на Україні з часу вступу в 1750 році на гетьманство Кирила Розумовського. Новий гетьман значний час перебував при царському дворі у Петербурзі і звик до його систематичних бенкетів і розваг. Прибувши до Глухова, він вирішив перетворити свій двір у мініатюрну копію царського двору.

Старий гетьманський палац виявився для цього незручним, і в мальовничому передмісті древнього Глухова, за міською брамою біля просторого ярмаркового майдану, терміново почали будувати новий палац у стилі італійської архітектури. У 1751 році він був готовий, і гетьман перебрався до нього. У палаці окреме приміщення було відведено для театральних вистав та бенкетів. Для свого театру Кирило Розумовський привіз із Петербурга цілу трупу чужоземних (переважно італійських) та російських митців. Але й обдарованих місцевих митців гетьман широко залучав до роботи в театрі. До цієї трупи входили такі талановиті артисти, як Р. Богданович, С. Котляревський, П. Марченко, В. Іванов, К. Роговський та інші.

Постійнодіючий Український театр у Глухові остаточно утвердився у 1751 році. Він був своєрідним видовищним закладом, де поруч уживались різні жанри: співав хор, виступали солісти, грав інструментальний оркестр, читались уривки з літературних творів, виконувались фрагменти з балетів тощо. Особливим успіхом користувались виступи хорової капели, якою в цей час керували придворний капельмайстер Рагинський та капелян Корнелій Юзефович. Сцена театру Кирила Розумовського часто була ареною виступів балету. Зокрема, був там показаний глядачам балет-опера «Венера і Адоніс» французького композитора Анрі Демаре за поемою Вільяма Шекспіра.

У театрі йшли вистави за п'єсами Есхіла та епічними поемами Гомера, ставили п'єси західноєвропейських авторів, інтермедії та діалоги українських письменників (Івана Некрашевича та ін). Загалом репертуар цього театру був досить багатий. У бібліотеці Кирила Розумовського були драматичні твори старогрецьких письменників, а також твори таких видатних драматургів, як Гольдони, Мольєр, Шекспір, кілька примірників одноактних п'єс Лесежа тощо.

Сцену цього театру майстерно оформляв відомий тодішній художник, маляр-монументаліст і портретист Григорій Степенко (уродженець м. Ромен, нині – Сумська область), який служив у гетьмана Розумовського і виконував його різні мистецькі доручення.

Виступи місцевих артистів у цьому театрі були настільки успішними, що чужоземні актори з часом змушені були виїхати додому в Італію, бо Кирило Розумовський не бачив потреби далі їх тримати у Глухівському театрі. У цей же час тут періодично виступали гастрольні акторські трупи.

Отож, заснований понад чверть століття тому театр у Глухові був першим в Україні постійнодіючим театром. Разом з відомою Глухівською музично-співацькою школою, він був важливим центром театральної і музичної культури. Виховані тут талановиті мистці, «зірки» Глухівського театру, сяяли на сценах багатьох країн і несли в маси українське мистецтво.

У другій половині 19 століття по всій Україні поширився аматорський театральний рух. В аматорських гуртках розпочинали діяльність корифеї українського театру – драматурги і режисери Михайло Старицький (зі шляхетського роду) та Марко Кропивницький (з родини управителя панських маєтків). Заслуга швидкого розвитку театру належить також і видатній родині Тобілевичів: четверо з шести дітей херсонського землевласника Карпа Тобілевича стали театральними діячами. Це: Марія (Садовська-Барілотті), Іван (спенічне псевдо Карпенко-Карий), Микола (Садовський) і наймолодший – Панас (Саксаганський). Кожен із них не лише створив власну трупу, а й був видатним актором і режисером. Провідною зіркою українського театру того часу була також Марія Заньковецька, яка походила зі дворянської сім'ї.

Отож, як бачимо з історії, люди, дотичні до театрального мистецтва, були духовними, освіченими, висококультурними, національно свідомими. Наділені талантом від Бога, вони «сіяли добре, світле, вічне». А їх велике прагнення дарувати людям прекрасне та утверджувати народну культуру має слугувати прикладом для сучасників.

Театр володіє великою силою. Театральне дійство завжди вважалось могутнім засобом для формування особистості з високими духовно-моральними якостями. Театр виховує глядачів через серця.

Театри нашого міста

Харківський національний академічний театр опери та балету ім. М. В. Лисенка

Харків, вул. Сумська, 25

Харківський державний академічний театр ляльок ім. В. А. Афанасєва

Харків, пл. Конституції, 24

Харківський державний академічний український драматичний театр ім. Т. Г. Шевченка

Харків, вул. Сумська, 9

Харківський академічний театр музичної комедії

Харків, вул. Благовіщинська, 32

Харківський театр для дітей та юнацтва

Харків, вул. Полтавський шлях, 18

Харківський академічний російський драматичний театр ім. О. С. Пушкіна